

El català no cedeix davant l'espanyol

written by Llorenç Prats | 17 de març de 2022

La multinacional NETFLIX ho ha entès bé. El català és una llengua de prestigi amb un públic potencial de 15 milions de persones. Per això, aquesta plataforma digital incorporarà de forma progressiva l'idioma català, en doblatge i subtitulació, a les seves series i pel·lícules. Fins a 190 països que gaudeixen d'aquesta oferta televisiva podran triar l'idioma català entre les opcions de visualització. Això suposa uns 150 milions d'abonats que tindran l'opció de triar l'idioma català amb normalitat.

No obstant això, el català només estarà disponible en una ínfima part del catàleg. De moment, pel 2022 amb 70 títols, principalment adreçats al públic infantil i familiar, com un segment de població especialment interessat en gaudir de productes televisius. Des de NETFLIX admeten que "seguirem esforçant-nos per portar les millors històries" en català.

Les previsions pel 2023, apunten les mateixes fonts, passarien per triplicar les 70 pel·lícules o series del 2022, i així de forma gradual, respondre a la demanda existent de producció en l'idioma de Catalunya. De fet, de fons, per aquesta multinacional hi ha l'objectiu d'esdevenir una televisió de pagament i això suposa fidelitzar un públic determinat, combinant programació en obert i també continguts de pagament. Si aquesta evolució es confirma, com sembla que serà, en els propers 5 anys, el català en aquesta "cadena" podria quedar totalment normalitzat.

Un efecte d'aquesta estratègia serà els perjudicis per a altres plataformes menys predisposades a normalitzar el català en les seves emissions. S'espera, per tant, que DISNEY, HBO, AMAZON, ... també facin un pensament per no perdre l'avantatge

competitiu que suposa tenir programació en català amb normalitat per als clients d'arreu dels Països Catalans o d'altres que viuen escampats pel món.

En la nova llei general espanyola de comunicació audiovisual es preveu obligatòria una quota del 30% en producció provinent dels països de la Unió Europea, i d'aquest percentatge la meitat hauria d'ésser en la llengua oficial del territori, la qual quota, a la vegada, ha de tenir un 40% en les llengües cooficials. Al final queda, un 6% per començar en l'idioma català del total de l'oferta de la plataforma, almenys pels abonats dels Països Catalans.

La salut del català s'està demostrant, així, prou clara. En català ha triomfat una pel·lícula com Alcarràs, de Carla Simón, a la Berlinale, i en català també apareix en l'escena teatral de Paris una producció en català, amb absoluta normalitat. Amb el doble valor d'ésser teatre de text, cal reconèixer la llibertat del seu creador, Oriol Broggi, acostumats com està l'escena catalana a les auto limitacions o a les males precaucions.

La potència cultural de Catalunya mereix que tingui una resposta de la classe política d'aquest país, com molts tertulians han destacat recentment. Seria d'esperar, per tant, que l'emancipació cultural i lingüística dels catalans tingués una traducció ferma i lliure en l'àmbit institucional amb la plena sobirania. Tothom ho espera.